

Владан Глишић

МАЛИ ВОДИЧ ЗА СРПСКИ ОПСТАНАК

Издавач
Српски сабор Двери
Издавачка кућа *Catena mundi*

Библиотека
Дверјани,
прво коло, књига друга

Аутор
Владан Глишић

Наслов
МАЛИ ВОДИЧ ЗА СРПСКИ ОПСТАНАК

Уредници
Бранимир Нешић, Бошко Обрадовић

Уредништво
Лидија Глишић, Никола Маринковић, Оливера Дуњић,
Владимир Димитријевић, Југослав Кипријановић

Лектура
Оливера Дуњић

Дизајн
Ксенија Јовић

Штампа
„Драгић д.о.о.“
Зрењанин

Тираж
500

Владан Глишић

МАЛИ ВОДИЧ
ЗА СРПСКИ
ОПСТАНАК

Српски сабор *Двери*
Издавачка кућа *Catena mundi*
Београд, 2012.

Прошло је као трен. Деценија заједничке борбе. Књига која је спакована између ове две корице није могла да се напише у комаду. Двери су за тих десет година прошле Србијом, Српском, Црном Гором, сва српска расејања на неколико континената, извеле небројено кампања, објавиле мноштво часописа, књига, видео и аудио-издања.

Све време непрекидно смо куцали на врата медија како би неко видео да постојимо. Тамо, у те медије улазили смо прво као уљези, па као случајни гости, па као дежурни кривци и најзад смо позивани као неко ко има шта да каже.

А расли смо... од троје студената, преко неколико десетина слушалаца на трибинама, до првих двадесетак дверјана.

Затим су хиљаде људи слушале наше трибине, а ми се увек радували онима који би се после трибине јавили да нам помогну, да се прикључе (често су хтели да се „учлане“, а ми смо им већ тада говорили да се у Двери не учлањује, немамо чланство, Дверима се приступа, па се или остаје или одлази).

Чини ми се да не могу овај текст да напишем паметно, са мером, једноставно. Данима се рвем са белином папира, са простором који тражи да буде освојен са што мање потрошене муниције, тражи да се са што мање речи ухвати суштина.

И тако већ данима стојим прикљештен између белог папира, који захтева сурову прецизност, и читаве плиме сећања, догађаја, утисака, људи и осећања која ме за њих везују.

Зато ће овај пролог бити истргнуто сведочанство о књизи која је настала између политичких текстова што сам их писао у овој деценији, текстова које сам користио у рату против окупације свести српског народа.

Ова књига није могла бити написана у комаду јер се није имало времена за то. Она је настала од наслага идеја, надања,

борбе, заблуда и неостварених предвиђања, која смо, ипак, у међувремену, и на мишиће остварили.

Ко год је освајао зна да ништа унапред није задато, па ни наши ситни карактери, о које можемо да се саплетемо ако их не победимо. Зато се прави текст ове књиге чита између написаног, он се тек слути и одјекује у тишини белине између слова и постројених редова. Ту књигу ћу једног дана написати, а сада вам на увид и суд неопозиво дајем само оно што је овде, за ових десет година потекло.

**КАД ЈЕ МАГЛА
БИЛА НАЈГУШЋА
ИЛИ
БЕЗАЛТЕРНАТИВНИ ПУТ
У ЕУ**

Ако не знаш колико је нешто тешко, покушаћеш да то учиниш, а ако покушаш, можда и успиеш.

Тако су и Двери кренуле на свој пут насуђој целој Србији, која је у ово време знала само за један пут – у Европску унију. Ни наше трибине (са неколико десетина слушалаца), ни часописи (тек су почињали да излазе и да се обраде у темама, текстовима и изјелу), ни прве књиге и видео и аудио-емисије – ништа од тога није смело отворено да се суђоствавља главном путу Србије, путу у ЕУ. Морали смо да дирамо теме и идеје које су бочно подсећале јавности да постоји и неко културно, црквено, идентитетско бојство и искуство српског народа које се, ето, не тиче пута у ЕУ, а које је иакође вредно и треба да се очува.

Група младих образованих људи је добровољно прихватила да крене са друштвене мисли, да годинама буде скупи ауторитета како би можда једној дана изборила пут ка слободи и самосталности. Нисам сигуран да ли смо баш знали да ће ово толико дуго трајати и да ни после десет година није остварен сан, али сада се већ назире хоризонт слободе, идемо дајмо главе, говоримо отворено какву Србију желимо, а то је већ многу у односу на евроунијску мемлу, из које смо пошли. Иако, кад помислим да можда данас не бисмо имали храбрости да кренемо на овај пут када бисмо знали шта нас све чека, придем се и сећим да смо тих година проживели најлепше тренутке, тренутке које човек уознаје само у борби са малом групом пријатеља, која се постепено проширује, радости које уознаје само онај ко после дугодешне борбе у самоћи и на мисли уледа реку људи што иза њега стоји у тој борби, човек који је доживео да идеје којима су се подсмевали постају отворено прихваћена начела. А највеће бојство је она ризница људи које смо на том путу уознали и са којима смо животи и борбу поделили.

Сада сам сигуран – сви смо довољно свесни да је животи управо то, али када је све почињало, речи су нам биле двосмислене и недоречене јер је иако морало бити. И то се у овим текстовима осећа.

САДРЖАЈ

* * *

5

КАД ЈЕ МАГЛА БИЛА НАЈГУШЋА ИЛИ БЕЗАЛТЕРНАТИВНИ ПУТ У ЕУ

Студеница, пролеће 2003. године	9
Глобализација без противречности	13
Изазови европске интеграције за српски идентитет	30
Хашки трибунал – Наличје европске Србије	43

КОРАЦИ КА СЛОБОДИ ИЛИ КАМПАЊЕ ДВЕРИ

Мали водич српског опстанка у 21. веку	61
Нож-жица-Сребреница - скандирање којим се срамоти властити народ	73

Митови антифашизма	80
Идеологија хомосексуализма	105
Српска доктрина стратегијске дубине	117

МАРШ КРОЗ ИНСТИТУЦИЈЕ ИЛИ ИЗБОРИ

Светосавска политичка акција	127
Дневник са барикада Северног Косова	130
Ванредна ситуација за режим	135
Србијом владају уједињени монополи	138
Двери се боре за породичне вредности	147

ПРИЈАТЕЉИ И ПУТОВОЂЕ

Сахрана за будућност	153
Код Данка, под липом	159
Цивилизација мора против цивилизације копна	162
Тако је говорио Кијук	175

